

myndighederne skal træffe afgørelse om inddragelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 2, skal ske inddragelse, medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn taler afgørende derimod. Det betyder, at de i udlændingelovens § 26, stk. 1, opregnede hensyn kun undtagelsesvis vil kunne føre til undladelse af inddragelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 2.

Om der foreligger sådanne særlige forhold, at de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn kan føre til, at der undtagelsesvis ikke sker inddragelse efter § 19, stk. 2, nr. 2, afhænger af en konkret proportionalitetsafvejning af på den ene side arten og intensiteten af de forhold, der ville kunne udelukke udlændingen fra opholdstilladelse i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 1, og på den anden side styrken af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn.

I tilfælde, hvor udlændingen anses for en fare for statens sikkerhed, vil undladelse af inddragelse som altovervejende hovedregel ikke kunne komme på tale.

Afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2, skal – uanset at det klare udgangspunkt er, at undladelse af inddragelse ikke kan finde sted – anvendes i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 465 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning), hvorved bl.a. straffelovens § 191 a er ophævet.

Den tidligere bestemmelse i straffelovens § 191 a vedrørte hæleri i forbindelse med overtrædelser af straffelovens § 191 (narkotikakriminalitet).

Bestemmelsen – og de andre tidligere bestemmelser i straffeloven om hæleri, herunder den tidligere bestemmelse i straffelovens § 284, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 5 – er ved lov nr. 465 af 7. juni 2001 erstattet af en generel hæleribestemmelse i § 290, som strafpålægger den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse.

Det foreslås på den baggrund, at henvisningen til straffelovens § 191 a udgår af bestemmelsen i § 22, nr. 4. Det foreslås, at det i stedet skal være muligt at udvise en udlænding efter bestemmelsen, når udlæn-

dingen dømmes for overtrædelse af straffelovens § 290. Det er en betingelse for udvisning efter § 22, nr. 4, at det udbytte, der er opnået som led i hæleriet, er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191.

Af bemærkningerne til lov nr. 465 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning) fremgår, at affattelsen af straffelovens § 290, stk. 1, svarer til den tidligere bestemmelse i straffelovens § 191 a, og at der således fortsat kan straffes for narkotikahæleri som hidtil. Grove tilfælde af narkotikahæleri kan efter straffelovens § 290, stk. 2, straffes med fængsel indtil 6 år som efter den tidligere bestemmelse i straffelovens § 191 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, for så vidt angår betydningen af den udvidede adgang til udvisning, som følger af udlændingelovens § 22, nr. 4-6.

Til nr. 5

Udlændingelovens § 22, nr. 6, indebærer en udvidet adgang til udvisning ved dom ved overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte straffelovsbestemmelser i forhold til det almindelige system i udvisningsreglerne, hvorefter der opnås en øget beskyttelse mod udvisning ved dom, jo længere tid udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet, eller hvis udlændingen har opholdstilladelse som flygtning.

Det foreslås, at § 22, nr. 6, ændres, således at der også kan ske udvisning efter bestemmelsen, hvis en udlænding efter bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 om forbydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed (§§ 98 - 110 e) og straffelovens kapitel 13 om forbydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v. (§§ 111 - 118) idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf.

Det bemærkes i den forbindelse, at justitsministeren ved det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme m.v.) bl.a. fremsætter forslag om ændring af straffelovens § 114, hvori terrorismebegrebet defineres nærmere. Justitsministeren fremsætter sam-